

[Glistrup]

relation til de penge, der indbetales i pensionsordninger, hvis man vedtog SF's forslag, som det er.

Jeg kan forberede skatteministeren på, at han sandsynligvis i næste uge vil få et forslag om samme emne, som vil give ham noget administration, hvis det bliver vedtaget. Men det bliver fremsat af Fremskridtspartiet, så det er nok ikke noget, som ministeren bliver så bange for, men det forslag, SF har fremsat, giver ikke administration på dette område her.

Stavad (S):

Jeg vil gerne gemme diskussionen om administration og problemer til vores udvalgsarbejde i Skatteudvalget. Derfor vil jeg indskrænke mig til en enkelt bemærkning til hr. Jens Thoft.

Jeg er utrolig enig med hr. Jens Thoft i, at hvis der er noget, dette handler om, er det borgernes retssikkerhed. Jeg er også enig med hr. Jens Thoft i, at skatteministeren har holdt mange festtaler om borgernes retssikkerhed, men at det som regel har handlet om nogle forholdsvise få mennesker, hvorimod de brede massers retssikkerhed normalt ikke har interesseret skatteministeren vældig meget.

Dette handler derimod om de mange menneskers retssikkerhed. Derfor er jeg også i forhold til hr. Jens Thofts retssikkerhedsbemærkninger fuldstændig enig, ingen tvivl om det. Jeg synes, hr. Jens Thoft og SF har et problem: Man rider på mindst to heste samtidig. Samtidig med, at hr. Jens Thoft og SF har fremsat dette forslag, har SF den 17. november 1989 fremsat, bl.a. med hr. Jens Thoft som forslagsstiller, beslutningsforslag nr. B 32, som siger, at man vil udbrede renteaftgiftsgrundlaget til en række andre ting. Man sætter en skæringsdato, 1. oktober 1986, som betyder, at man ikke vil kunne benytte de indberetninger, vi trods alt efterhånden får på dette område fra pengeinstitutter m.v., til den. På det område, hvor vi i forvejen har meget store retssikkerhedsproblemer i forhold til borgerne med renteaftgiftsloven, foreslår SF altså nu en anden lovgivning, som skal gøre noget, der er endnu mere retsusikkert for lige så mange mennesker. Derfor har jeg svært ved at få sammenhæng i det, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Jens Thoft, om det er velovervejet. Ved SF, hvad konsekvenserne af deres eget forslag er? Er det ikke hovsa?

Men tilbage. Dette handler meget om retssikkerhed. Derfor sagde jeg også i mine indledende bemærkninger, at næppe noget forslag i nyere dansk folketingspolitisk historie har haft så store skadevirkninger i forhold til borgernes retssikkerhed, i forhold til borgernes tillid til gældende lovgivning og i forhold til politikernes forsøg på at lave lovgivning, som kunne administreres. Jeg sagde også, at loven er tilfældig og umulig at administrere.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil først svare hr. Stavad. Jeg mener grundlæggende ikke, at SF rider på to heste. Som jeg sagde i min indledning, og som det i øvrigt også fremgår af forslaget, er SF tilhænger af renteaftgiften, forstået på den måde, at renteaftgiften jo mindsker den skattemæssige fradragsværdi for renteudgifter af privat gæld. Det er et rigtigt princip. Det støtter vi varmt og hjertet. Men hvis man vil tage retssikkerheden i betragtning, må det altså også kunne administreres.

Ministeren har altså dokumenteret – nu har han forsøgt at administrere det i to omgange – at han ikke magter at administrere det. Om det lykkes for ministeren at få det administreret for 1989, kan man have sine tvivl om, det erkender jeg. For at give ministeren bare en lille smule pusterum er det, jeg siger: Jamen lad os så opgive at opkræve afgiften for 1987 og for 1988. Man kan alligevel ikke forbruge med tilbagevirkende kraft. Derfor har vi bevaret alle de økonomiske fordele, som renteaftgiften har givet samfundsøkonomien. Det er, som også hr. Glistrup har dokumenteret, småbeløb, der skal tilbagebetales. Nu ved jeg godt, at hvis de 440 mio. kr., tror jeg det var, der er indbetalt på pensionskonti, bliver udbetalt, vil en del af dem naturligvis blive omsat i forbrug, ingen tvivl om det. Hvis man forudsætter, at importbelastningen er 30–40 pct., og at hver en krone bliver omsat i forbrug, vil det betyde 100 mio. kr. i øget betalingsbalanceunderskud, og det mener jeg vi godt må være villige til at ofre på retssikkerhedens alter.

Til hr. Glistrup vil jeg sige, når han antyder, at for 1988 er det måske 75 mio. kr., der skal tilbagebetales; at hr. Glistrup skal være opmærksom på, at indbetalingsfristen for 1988 endnu ikke er indtrådt – det sker den 20. januar 1990 – og derfor vil der formodentlig slet ikke være beløb for 1988, der skal tilbagebetales.